



Naročnina za celo leto K 2.—. — Posamezna številka velja 3 krajcarje. — Naročnina se tudi na pol leta plačuje in se mora poslati v naprej. Cena oznanil je za 1 stran K 32.—, $\frac{1}{2}$ strani K 16.—, $\frac{1}{4}$ strani K 8.—, $\frac{1}{8}$ strani K 4.—, $\frac{1}{16}$ strani K 2.—, $\frac{1}{32}$ strani K 1.—. — Pri večkratnem oznanilu je cena posebno znižana. — Za oznanila (insertate) uredništvo in upravnništvo ni odgovorno. — Uredništvo in upravnništvo je v Ptuj v gledališkem poslopu. — Stajerc izhaja vsaki drugi petek, datiran z dnevom naslednje nedelje. — Dopisi dobrodošli in se sprejemajo zastoj. — Rokopisi se ne vračajo in se morajo najdalje do ponedeljka pred izdajo dotične številke vpsolati.

Štev. 1.

V Ptuj v nedeljo dne 10. januarja 1904.

V. letnik.

Našim cenjenim naročnikom.

Zahvaljujemo se za prirčna božična in novoletna voščila. Veseli nas, da ste našemu naprednjaškemu mišljenju zvesti ostali ter nam lepo število novih udov pridobili. Vnemajte še v prihodnje vaše sorodnike, prijatelje in znanke za našo pravično stvar ter pridno razširjajte „Stajerca“, da ga bodo brali povsodi, v vsaki kmečki hiši ali koči.

Naročnike, ki nam naročnino še dolgujejo, pa prosimo, da bi blagovolili nam isto vsaj v teku tega meseca doposlati, da se nam prihrani mnogo zamudnega dela in nepotrebnih stroškov. Tistim pa, ki so nam naročnino doposlali, izrekamo prirčno zahvalo.

Novi naročniki naj pripomnijo pri svoji naročbi, da so novi, stari pa naj nam naznanijo številko, ki je na oklepku natisnjena. Ime in zadnja pošta naj se razločno zapiše, da ne nastane kaka pomota.

Resne besede v resnem času.

Zgodovina vseh časov nas uči, da so tisti narodi in stanovi, ki so se za svobodo in za omiko potegovali in za njo bojevali, bili tudi v gospodarstvenem oziru najmogočnejši in najuglednejši in tako je še tudi dandanes.

Vsi stanovi, tudi delavci, se tega duševnega boja krepko udeležujejo ter so si tudi že mnogo priborili.

Edino mi kmetje gledamo na to prebujenje različnih narodov in stanov brezbržno in malomarno, kakor da bi to nas čisto nič ne brigalo in kakor da bi mi v največjem blagostanju živeli. Ako se kmečki stan, sicer dandanašnji že tudi deloma organizuje,

vendar so se mnogoteri kmetje k takim elementom zbližali, katerim je zaradi lastnega haska vsako prostomišljeno gibanje ljudstva trn v peti. Neumnost in duševna sužnost ljudstva njim omogoči, da zamorejo v kalni vodi uspešno ribiti. Velečast. gospod prelat Pflügl je rekel: „Nevednost ljudstva je za nas tako veliki kapital, da nam ni mogoče vse njegove obresti (procente) porabiti“. Resnične so te besede! Biti mu moramo hvaležni za to odkritosrčnost. Ali pa bo za vselej tako ostalo?

Vrednost znanja mi kmetje ne znamo dovolj ceniti, k temu nam manjka razumnosti. Zavoljo tega pa ni edinosti ali sloge. Namesto da bi se vzajemno proti našim skupnim sovražnikom v bran postavili, bojujemo se sami med seboj in naši nasprotniki se nam smejiyo.

Ne sme se sicer trditi, da bi taki kmetje samovoljno ali pa iz hudomušnosti unim kmetom, ki so naprednega mišljenja, nasprotovali, to ne, tako malovreden ne more nobeden kmet biti. Temu so krive hujskarije klerikalnih voditeljev in njih časnikov; da prav ne razumejo časa, v katerem živijo; nevednost o tem, kar mi napredno misleči hočemo ter to, da ne vejo, v kakšnih političnih in gospodarstvenih okoliščinah da sedaj živimo.

Največje napake pa delamo ob časih volitev, ko prav po neumnem naše glase razcepljamo, da volimo osebe, ki niso našega stanu, pa tudi take, ki stranki pripadajo, koje voditelji se znajo sicer prav dobro sladkati, inace so pa v resnici skrivni sovražniki ljudstva, nasprotniki resnice in vsakega ljudskega napredka, ki si domišljujejo, da smejo biti troti, za katere naj ljudstvo med nabira. Mi se še ne znamo volilnega listeka prav poslužiti,